

Den ordförande som Moderatkvinnorna behövde!

Telefonen ringde på Moderaternas kansli i Lund där jag var partiombudsman.

- Hej, det är Eric Krönmark. Vill du bli förbundsombudsman för Moderata Kvinnoförbundet och flytta till Stockholm.

Efter någon dags tvekan tackade jag ja. Där ändrades min livsplan.

Att det var en man i partitoppen som erbjöd mig jobb i Kvinnoförbundet berättade ju en del om kvinnornas ställning i partiet.

I Lund var vår kvinnoförening ”vilande” och trots många och långa diskussioner i förbundet om bristfällig kvinnorepresentation var det ingen som kände något behov av att väcka föreningen till liv. Förbundsstyrelsen arbetade aktivt på att engagera fler kvinnor i politiken. De hade ju också vågat anställa en av landets allra första kvinnliga partiombudsmän.

Efter några månader på riksorganisationen insåg jag hur innerligt väl Moderaterna behövde ett aktivt kvinnoförbund. Visst fanns det en hel del duktiga kvinnliga politiker i partiet, men de var för få och stred oftast i motvind.

Det krävdes ett kvinnoförbund som kunde påverka politiken för att övertyga fler kvinnliga väljare men framför allt för att rekrytera fler kvinnor till politiska uppdrag.

Britt var precis den ordförande förbundet behövde. Att leda ett borgerligt kvinnoförbund på 70-talet krävde starka kvinnor. Kvinnodebatten fördes högljutt av vänsterkrafter som Grupp 8, Kvinnoforum m.fl. Att få gehör för moderat jämställdhetspolitik krävde okonventionella metoder, mod och intelligens.

Kvinnoförbundets styrelse bestod av kunniga, orädda och positiva kvinnor. Britts sätt att leda förbundet stimulerade till stordåd och nytänkande. Hon hade just den begåvning och styrka som krävdes för att strida för den moderata politiken men framförallt för att föra kampen för kvinnorna och Kvinnoförbundets synpunkter inom partiet.

Inom partiet fördes kampen många gånger på en mycket elementär nivå.

- Använd feminin och inte bara maskulin form i programskrifter och annat skrivet material! Tala även om kvinnor när ni håller tal!
- Ge Kvinnoförbundet representation i alla arbetsgrupper och se till att det finns kvinnor med i alla interna och externa sammanhang,
- Ge Kvinnoförbundet vettiga lokaler och en ekonomi så att vi kan genomföra vår verksamhet och våra idéer!

Att argumentera för den typen av ganska enkla krav upptog mycket av Britts tid och energi. Hon förde många och långa diskussioner med Gösta Bohman, som då var partiordförande. Diskussionerna kunde handla om politik men också praktiska ting. Man kan säga att diskussionerna inte alltid förde frågorna framåt.

Vi var ofta besvikna på Göstas oförmåga att ta till sig våra synpunkter. Hans reaktion och engagemang när vi kallat till presskonferens för att presentera en långsiktig avveckling av

Kvinnoförbundet var därför på sitt sätt glädjande. Tidningarna hade kontaktat honom direkt när inbjudan kommit och han blev ursinnig. – Hur kan ni komma på tanken att lägga ner Kvinnoförbundet! röt han när han kom instormande på Kvinnoförbundets kansli där Britt, Dagmar Ager och jag satt och tryckte.

Det tog en stund innan han lugnat sig så pass att vi kunde förklara hur vi tänkte. Hans förslag blev att vi åtminstone skulle kalla vår plan ”utveckling mot avveckling”, vilket vi också gjorde.

För att överhuvudtaget få medias uppmärksamhet var Britt inte rädd för okonventionella metoder. Provocerande pressmeddelande blev vi så småningom riktigt duktiga på. Rubriken ”Har Gösta Bohman en reaktionär kvinnosyn?” är ett exempel på hur man ordnar en välbesökt presskonferens.

Inför internationella kvinnodagen varje år ville media veta om Moderaterna skulle engagera sig i den offentliga manifestationen. Eftersom ledning, deltagare och inte minst appellerna för kvinnodagen var mycket vänsterinriktade var vi inte intresserade av att delta. Det blev varje år rubriker om MKF:s brist på lojalitet med andra kvinnor i Sverige och i världen. För att komma undan detta svarade jag en gång när Expressen ringde att vi inte skulle delta för att vi firade en egen dag. Britt och styrelsen nappade snabbt på detta och därmed var M-kvinnodagen född.

En förutsättning för att nå resultat var att vi kunde få Länskvinnoförbunden med på noterna. Britt reste mycket. Hon skapade mycket goda relationer med de flesta. Men det var även många som tyckte att MKF var alltför radikalt och krävde för mycket. - Det var bättre som det var!

Britt satsade på att övertyga partiombudsmännen. Om de trodde på idén gick det mesta att genomföra. Den häftigaste debatten fick vi om urvalsmetoden till utbildningssatsningen ”Aktion MKF”. En kvinna från varje länsförbund, som man ville satsa på till ledande poster, skulle utses av länskvinnorna för att delta i en central avancerad utbildning. Vi fick höra att det var diskriminering, favorisering och att vi åsidosatte demokratin. Utbildningen kom igång och att många av dagens framstående kvinnliga moderata politiker har deltagit i den torde vara facit nog på att det var en riktig satsning.

Vi arbetade mycket, tog många strider men hade också oftast väldigt roligt. Kvinnorepresentationen i politiska församlingar har ökat. Kvinnoförbundet är avvecklat men utvecklingen mot 1978 års mål har vi inte uppnått. Kampen fortsätter!

Jag är djupt tacksam för de år jag fick arbeta tillsammans med Britt och för vänskapen som bestod även när den tiden var över.

Eva Ternert Nordin

Eva Ternert Nordin
Förbundsombudsman Moderata Kvinnoförbundet 1976-1979
Organisationssekreterare riksorganisationen 1980- 1984
Partiombudsman i Hallands län 1985-1998
Stadssekreterare kommunstyrelsen Göteborg 1999-2010